

Maloměšťák

Hm...

Když jsem nosil ještě džíny
a jen pro mě zrály klasů zlaté lány
tehdy každý den byl jiný,
život frčel jak na Vespě Mastroianni.

A jak šla léta, přišel s nimi taky krásný nový svět,
v kterém mě chuť na věčné dobrodružství začala opouštět,
žena, děti, dům a auto není malý cíl,
teď konečně mámo, táto, já to pochopil

Že jsem maloměšťák
chci dobře jíst a pít,
do práce chodím jenom spát, nechci se opotit,
Jsem jen maloměšťák,
ale i já snad můžu snít
a tak dřív než mě sejme rak,
chci si se svou manželkou něco pěkného užít.

Srdce za ta léta dávno okoralo jako po silvestru veka,
co už ví, že všechno bylo a že nemá smysl furt na něco čekat.
A přece cítím, že tam někde v hrudi tepe vlahý cit,
který se už už chystá z krku vyskočit,
ale pak si říkám, že není žádný já a ty
a soustředím se čistě na své vlastní pocity

Že jsem maloměšťák
chci dobře jíst a pít,
do práce chodím jenom spát, nechci se opotit,
Jsem jen maloměšťák,
ale i já snad můžu snít
a tak dřív než mě sejme rak,
chci si se svou sousedkou něco pěkného užít.